

Dosarul nr. 3ra-429/20

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud.: R. Pulbere)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva Președintelui Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, modificarea declarațiilor vamale și restituirea sumei achitate în plus,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 februarie 2016 SRL „Montevideia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon cu privire la contestarea actului administrativ, modificarea declarațiilor vamale și restituirea sumei achitate în plus.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Montevideia” a indicat că la 03 martie 2015 a depus în cancelaria Biroului Vamal Chișinău cererea nr. 242 MV cu privire la modificarea declarațiilor vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013, adresată nemijlocit Comisiei de experți, în a căror competență intră examinarea astfel de cereri, la care însă nu a primit niciun răspuns.

Reclamanta a susținut că la 09 decembrie 2015 s-a adresat cu plângere către Ministerul Finanțelor și Serviciul Vamal împotriva inacțiunilor angajaților Biroului Vamal Chișinău în legătură cu nesoluționarea în termenul legal a cererii sale din

03 martie 2015. Ulterior, a fost contactată telefonic de către un angajat al Biroului Vamal Chișinău, care i-a propus să mai depună odată cerere către Comisia de experți.

Reclamanta a afirmat că la 11 decembrie 2015 a depus la Biroul Vamal Chișinău cererea nr. 384 MV, prin care a solicitat repetat modificarea declarațiilor vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013, fiind invocate aceleași motive și temeuri ca și în cea din 03 martie 2015. Prin scrisoarea nr. 10789 din 21 decembrie 2015, Biroul Vamal Chișinău i-a comunicat că Comisia de experți a examinat cererea sa nr. 384 MV din 11 decembrie 2015, care prin hotărârea din 15 decembrie 2015 și procesul-verbal nr. 30/15 din 15 decembrie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamanta a punctat că drept motiv de respingere a cererii sale, organul vamal a făcut trimitere la faptul că în urma examinării în fond a acțiunii înaintată de către SRL „Montevideia”, instanțele de judecată (Judecătoria Botanică, mun. Chișinău, Curtea de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție) au constatat ilegalitatea solicitării SRL „Montevideia” cu privire la modificarea declarațiilor vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013, cu restituirea sumei plătite în plus în mărime de 20308,76 de lei.

Reclamanta a notat că nefiind de acord cu refuzul Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, la 04 februarie 2016 s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu cererea prealabilă nr. 416MV, însă nu a primit răspuns.

Reclamanta a remarcat că răspunsul pârâtului nr. 10789 din 21 decembrie 2015 și procesul-verbal a Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău nr. 30/15 din 15 decembrie 2015, sunt ilegale și neîntemeiate, emise cu încălcarea procedurii, deoarece nu a fost invitată la ședința din 15 decembrie 2015 pentru a fi audiată și de a prezenta probe și documente suplimentare, întru susținerea poziției sale.

Reclamanta a subliniat că Comisia de experți a fost condusă de către șeful Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon, fapt ce contravine prevederilor pct. 10 din Regulamentul cu privire la procedura de invalidare/modificare/rectificare a declarațiilor vamale în detaliu și formularelor tipizate TV-14, TV-25, TV-26, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. 88-O din 05 martie 2015, care stabilește că comisia va fi considerată întrunită cu prezența tuturor membrilor/supleanților desemnați prin ordinul Biroului Vamal și pct. 19, care stabilește că deciziile adoptate de către comisie, urmează a fi coordonate cu șeful biroului vamal anterior comunicării acestora solicitanților.

Reclamanta a relevat că șeful Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon, prezidând comisia de experți, a semnat atât procesul-verbal din 15 decembrie 2015, cât și refuzul expus în scrisoarea nr. 10789 din 21 decembrie 2015, fapt ce contravine procedurii reglementate de Regulamentul nominalizat supra.

Reclamanta a relatat că în scrisoarea nr. 10789 din 21 decembrie 2015, organul vamal nu a indicat la care hotărâre a Judecătoriei Botanice, mun. Chișinău, Curții de Apel Chișinău și a Curții Supreme de Justiție, s-a referit, deoarece nu este indicată data emiterii acestora, numărul dosarului și nici obiectul și subiecții raportului juridic litigios. Mai mult ca atât, în perioada 14 noiembrie 2013 – 03 martie 2015, nu a înaintat Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău careva cereri de modificare a declarațiilor vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013.

Reclamanta a solicitat anularea răspunsului Președintelui Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon nr. 10789 din 21 decembrie 2015 și a

procesului-verbal nr. 30/15 din 15 decembrie 2015, cu obligarea Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău să efectueze modificările corespunzătoare în declarațiile vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013 și restituirea sumei plătite în plus în mărime de 20308,76 de lei.

Prin încheierea din 27 mai 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost introdus în proces în calitate de copârât Biroul Vamal Chișinău.

Prin încheierea din 27 mai 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost încetat procesul civil în partea pretențiilor privind obligarea Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău să efectueze modificările corespunzătoare în declarațiile vamale nr. 3030I18596 și nr. 3030I18593 din 15 noiembrie 2013 și restituirea sumei plătite în plus în mărime de 20308,76 de lei.

Prin decizia din 05 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul declarat de către SRL „Montevideia” și menținută încheierea din 27 mai 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, acțiunea depusă de SRL „Montevideia”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către SRL „Montevideia” împotriva deciziei din 05 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 26 aprilie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de către SRL „Montevideia” și menținută încheierea din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „Montevideia” și menținută hotărârea din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Prin decizia din 22 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată integral decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Montevideia” împotriva Președintelui Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, Mihai Filimon și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, modificarea declarațiilor vamale și restituirea sumei achitate în plus, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Montevideia” împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel decelat că Comisia de experți a Biroului Vamal Chișinău, având la bază hotărârea din 28 ianuarie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, decizia din 15 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 07 august 2014 a Curții Supreme de Justiție, corect a respins cererea SRL „Montevideia” cu privire la modificarea declarațiilor vamale nr. 3030I18596 și 3030I18593 din 15 noiembrie 2013, or prin actele judecătorești menționate supra, s-a constatat că prin acțiunile organului vamal nu a fost comis nici un abuz asupra vreunui drept al SRL „Montevideia”, în condițiile în care valoarea în vamă a mărfii a fost determinată de reprezentantul societății și nu de către organul vamal, în baza actelor existente la data importului, aceasta aplicând corect, reieșind din datele existente, metoda nr. 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii importate, iar Comisia de experți

a Biroului Vamal Chișinău nu putea lua o altă decizie decât cea în corespundere cu constatările dintr-un act judecătoresc definitiv și irevocabil.

Totodată, instanța de apel a învederat că funcționarul public, Mihai Filimon poate apărea în calitate de pârât în instanța de contencios administrativ doar în cazurile când se solicită despăgubiri, fapt ce nu se atestă la caz.

Cu referire la solicitarea SRL „Montevideia” cu privire la anularea procesului-verbal nr. 30/15 din 15 decembrie 2015, instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond că actele pregătitoare sau operațiunile administrative și tehnico-materiale care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei SRL „Montevideia” precum că instanța de fond a examinat cauza în lipsa unor persoane a căror interese pot fi afectate, și anume brokerul vamal SRL „Versais”, or obiectul acțiunii nu vizează careva drepturi ale subiectului invocat de apelantă.

Finalmente, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a respins acțiunea depusă de SRL „Montevideia” împotriva Președintelui Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon și Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea hotărârii Comisiei de experți a biroului vamal Chișinău din 15 decembrie 2015 și a procesului-verbal nr. 30/15 din 15 decembrie 2015, ca neîntemeiată.

La 17 ianuarie 2020 SRL „Montevideia” a declarat recurs împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 3-14, vol. III).

În motivarea recursului, recurenta SRL „Montevideia” a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat legea și a dat apreciere arbitrară probelor anexate la materialele cauzei.

Recurenta a menționat că a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 16 ianuarie 2020, respectiv consideră că recursul a fost depus în termenul stabilit de art. 245 alin. (1-2) din Codul administrativ.

Recurenta a precizat că instanțele ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și anume a brokerului vamal SRL „Versais”.

Prin referința din 09 martie 2020, Biroul Vamal Centru a solicitat a considera recursul declarat inadmisibil sau respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanței.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a

prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Montevideia”, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitatea cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) ale Codului administrativ.

În conformitate cu art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Conform art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 63 alin. (1) din Codul administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259–266 din Codul civil.

În conformitate cu art. 260 din Codul civil, termenul se instituie prin indicare a unei date calendaristice, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și sigur că se va produce.

Conform art. 261 alin. (1) și (2) din Codul civil, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Conform art. 264 alin. (3) din Codul civil, dacă s-a stabilit că un anumit termen durează până la o anumită zi, se prezumă că termenul include și ziua respectivă.

Conform art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.

Articolul 96 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Din actele și lucrările cauzei rezultă cert că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia constatată la 06 noiembrie 2019. Această a fost expediată SRL „Montevideia”, la 10 decembrie 2019, ora 12:19, prin intermediul poștei electronice, la adresa electronică montevidieia@mail.ru (f. d. 206, vol. II). În acest sens, instanța de recurs învederează că adresa respectivă a fost indicată personal, contra semnătură, de către SRL „Montevideia” în antetul cererilor adresate instanțelor de judecată, fapt care atestă că aceasta și-a dat consimțământul la expedierea actelor de procedură de către instanțele de judecată prin intermediul poștei electronice.

Prin urmare, termenul de 30 zile de declarare a recursului a început să curgă din 11 decembrie 2019, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei instanței de apel care a expirat la 09 ianuarie 2020, aceasta fiind ultima zi de depunere a recursului.

În atare circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de SRL „Montevideia” împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost depus la 17 ianuarie 2020 (f.d. 3, vol. III), cu depășirea termenului de 30 de zile.

Pe cale de consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de SRL „Montevideia” împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău nu se încadrează în termenul de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel – 10 decembrie 2019, ceea ce în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

La caz, SRL „Montevideia” a neglijat obligația de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, adică de a depune recursul în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, recurenta SRL „Montevideia”, fiind cea interesată în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, și anume să depună recursul în termenul stabilit de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Pe cale de consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, deși recurenta SRL „Montevideia” a invocat că a făcut cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel, abia la 16 ianuarie 2020, instanța de recurs decelează că actele și lucrările cauzei atestă cert că aceasta a fost

expediată SRL „Montevideia”, la 10 decembrie 2019, ora 12:19, prin intermediul poștei electronice, la adresa electronică montevieia@mail.ru (f.d. 206, vol. II).

Sub acest, aspect, instanța de recurs judecată precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează o atare modalitate de comunicare a actelor judecătorești. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin urmare, luând în considerare lipsa acestor mențiuni, extrasul atașat la materialele cauzei de către reprezentantul instanței de apel demonstrează incontestabil că decizia din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost transmisă spre cunoștință recurente SRL „Montevideia” și se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

Din aceste raționamente, instanța de recurs notează că argumentul recurente că a făcut cunoștință cu decizia contestă abia la 16 ianuarie 2020, nu are nicio acoperire legală. În plus, faptul că instanța de apel nu l-a informat pe recurent prin aviz de recepție corespunde scopului unei bune – administrării a justiției, și anume, prin transmiterea unui mesaj electronic a fost urmărit interesul public al economiei de resurse financiare și eficienței (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 26 aprilie 2018, parag. 63 sau nr. 7 din 19 martie 2019, parag. 39).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă jurisprudența constantă a CțEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Conform art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen.

La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Prin urmare, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

Recurenta SRL „Montevideia” nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal.

Din aceste motive recursul declarat de SRL „Montevideia”, la 17 ianuarie 2020

necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere că recursul nu a fost depus în termenul prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Montevideia” urmează a fi declarat inadmisibil, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (1), art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) și art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Nina Vascan